

РЕШЕНИЕ

№ 81

гр. Чирпан, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ II, в публично заседание на
шести ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тихомир К. К.

при участието на секретаря Донка Д. Василева
като разглежда докладваното от Тихомир К. К. Административно наказателно
дело № 20235540200267 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалбата от С. И. В., с ЕГН *****, с
постоянен адрес: **, действащ чрез процесуалния си представител адв. П. Т. К. от АК гр.
Стара Загора, със служебен адрес: гр. Чирпан, бул."Г.Димитров" 26А, против Наказателно
постановление № 22-0375-000291 от 12.09.2022 г. на ОДМВР Ст. Загора, РУ Чирпан,
издадено от И. Димитров Димитров на длъжност Началник група в ОДМВР Ст. Загора, РУ
Чирпан, упълномощен със Заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на Министъра на МВР, с
което му е наложено административно наказание по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП – глоба в
размер на 200лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца.

Жалбоподателят останал недоволен от така издаденото НП и моли да бъде отменено
изцяло, като незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени нарушения.
Претендира разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител, но взема
становище, че наказателното постановление отговаря на законовите изисквания и е издадено
в законоустановените срокове. Същото се явява правилно и законосъобразно . В случай, че
жалбоподателят ползва правна помощ, възнаграждението на адвоката да бъде определено в
минимален размер съобразно чл.37 от Закона за адвокатурата и съобразно обема на
осъществената правна помощ. Моли, да бъде присъдено юрисконсултско .

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства,
преценени по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установена следната фактическа
обстановка:

Жалбата е допустима и разгледана по същество основателна, поради следното:

Видно от представените по делото писмени доказателства се установява, че жалбата
е подадена в срок / виж разписка към НП /.

Установи се по делото, че с НП № 22-0375-000291 от 12.09.2022 г. на ОДМВР Ст.
Загора, РУ Чирпан, издадено от И. Димитров Димитров на длъжност Началник група в
ОДМВР Ст. Загора, РУ Чирпан, упълномощен със Заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на

Министъра на МВР, с което му е наложено административно наказание по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 200лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца, затова че: “ На 14.12.2021 г. в 08:40 часа на път 56509,км 6 в посока изток-запад водача В. управлява лек автомобил марка “*”, модел “*”, собственост на Т. И. И. ЕГН *****”. При извършената проверка е установено, че МПС е със служебно прекратена регистрация на 23.11.2021г. на основание чл.143, ал.10 от ЗДвП – служебно се прекратява регистрацията на МПС със служебно отразяване в АИС КАТ регистрация, за който е получено уведомление от гаранционен фонд по чл.574, ал.11 от КЗ с № 21992/2021 г. по случая е съставен АУАН Серия GA № 468864 и е образувана преписка № 3753М-116/2022г. по описа на РУ Чирпан, която е докладвана в РП Ст. Загора - ТО Чирпан. На 10.08.2022г.в РУ Чирпан е постъпило постановление за отказ да се образува наказателно производство № 1386/09.08.2022г. по описа на РП Ст. Загора - ТО Чирпан с мнение за налагане на административно наказание. Деянието не е маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН. При индивидуализиране на наказанието е съобразен чл.27.ал.2 от ЗАНН и извършил: Управлява МПС, което не е регистрирано по надлежният ред, с което виновно е нарушил чл.140 ал. 1 от ЗДвП;

С обжалваното НП, издадено въз основа на АУАН (акт за установяване на административно нарушение) № 468864 (серия GA,) от 14.12.2021 г., жалбоподателят е санкциониран на основание чл. 175, ал. 3, предложение първо от ЗДвП – Закон за движението по пътищата ("Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер") за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП ("По пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата")

Съдът намира за необходимо да посочи, че от събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства не може да бъде установено по един безспорен и категоричен начин, че жалбоподателят е осъществил от субективна страна състава на нарушението по чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

Нарушението е формално, на просто извършване и може да бъде извършено само при форма на вината - пряк умисъл.

По делото липсват доказателства такъв да е бил налице. Липсват данни собственикът на лекия автомобил, да е бил надлежно уведомен, че регистрацията на превозното средство е била служебно прекратена, каквото изискване съществува в чл. 143, ал. 10 ЗДвП. В случая доказателствената тежест е на наказващия орган. От тук и не може да се приеме, че водачът на автомобила – жалбоподателят е бил уведомен за това обстоятелство.

В случая липсва субективния елемент вина, тъй като няма съставено уведомление нито до собственика, нито жалбоподателя за прекратяване на регистрацията на МПС, което да е достигнало до последния. Деянието е съставомерно само при форма на вина пряк умисъл тоест, ако водачът знае за прекратената регистрация на управляваното МПС, а съзнаването на това обстоятелство не е установено, тъй като собственик не е уведомен за

извършеното служебно прекратяване на регистрацията на МПС.

Ето защо, следва да се приеме, че у жалбоподателя е могло да бъде формирано само предположение, че регистрацията на автомобила може да бъде служебно прекратена, но не и знание, че това е станало.

В случая липсва субективния елемент вина, тъй като няма съставено уведомление до собственика на автомобила за прекратяване на регистрацията на МПС което да е достигнало до него и евентуално до водача- жалбоподател. Деянието е съставомерно само при форма на вина пряк умисъл тоест, ако водачът знае за прекратената регистрация на управляваното МПС, а съзнаването на това обстоятелство не е установено, тъй като водачът – представител на фирмата собственик не е уведомен за извършеното служебно прекратяване на регистрацията на МПС.

Управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред се наказва като престъпление по чл. 345, ал. 2 вр. с ал. 1 от НК, а когато според признаците на чл. 9, ал. 2 от НК се прецени от компетентните по НПК органи, че същото няма необходимата степен на обществена опасност, едва тогава се реализира административно наказателната отговорност, но при условие да са изпълнени всички признаци по чл. 6, ал. 1 от ЗАНН. Служебното прекратяване на регистрацията означава, че за издаване на този административен акт не се образува административно производство с уведомяване на неговия адресат. Ето защо и законодателя изисква той да бъде известен за постановеното прекратяване на регистрацията, което не е длъжен, нито могъл да предполага, тоест да съзнава. Непредпазлива вина към формалните деяния не съществува в законодателството, в правната теория и съдебната практика и не се подкрепя от чл. 7, ал. 2 вр. с ал. 1 от ЗАНН. Нарушението е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо, а непредпазливите деяния се наказват винаги, освен ако изрично е изключена административно наказателната отговорност. Обратен е принципа в НК, а именно, че непредпазливите деяния се наказват, само ако е предвидена наказуемост за тяхното извършване. Оттук следва, че в специалните административно наказателните разпоредби за резултатните административни нарушения, извършени при форма на вина непредпазливост, не е необходимо да се предвижда изрично наказание по вид и размер. Нищо повече и нищо друго не следва от чл. 7, ал. 2 от НК, особено като се има предвид, че в ал. 1 изрично е казано, че са валидни и двете форми на вина, а в чл. 11 от ЗАНН се препраща към НК по въпросите за вината. Тя е субективно отношение към деянието или към деянието и неговия резултат, а деянието конкретно човешко поведение /действието или бездействие/, докато причинения от него резултат е обективен признак на състава на наказателната разпоредба. Вината е необходим признак на всяко правонарушение – престъпление или нарушение, по аргумент от чл. 9, ал. 1 от НК и чл. 6, ал. 1 от ЗАНН. Вината се формира към момента на извършване на деянието, тя е само една по своята форма и не зависи от това дали е предвидено наказание за непредпазливото причиняване на съставомерен резултат или не. Едно деяние се определя правно като престъпление или нарушение, когато е обществено опасно/нарушава установения ред на държавно управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание или с углавно

наказание - това са признаците, на които конкретно поведение следва да отговаря, за да бъде основание за ангажиране на наказателна отговорност. Едва след като се установи, че има всички тези признаци и ако е предвидена едновременно наказателна и административно наказателна отговорност, се пристъпва към разграничението между престъпление и административно нарушение, според обективните признаци на чл. 9, ал. 2 от НК, което е в компетентност на органите по НПК, тъй като наказателната поглъща административната отговорност.

Отношението към деянието е съзнаване на неговата обществена опасност – деецът съзнава, че поведението е противно на онова, което законът изисква при определени обстоятелства, когато знае или допуска тяхното съществуване / чл. 11, ал. 2 условия първо НК вр. с чл. 14, ал. 1 от НК вр. с чл. 11 ЗАНН/ Формалните правонарушения се извършват, чрез действия или бездействия, които са противни на поведението, което законът свързва с определени обстоятелства и по силата на чл. 14, ал. 1 от НК, за да бъде осъществен умишлен формален състав деецът следва да съзнава / да знае или да допуска съществуването/ на всички съставомерни обстоятелства. За формалните деяния вината не може да включва и отношение към резултата, защото те такъв обективен признак нямат. Оттук достатъчно е да се прочете определението за непредпазлива вина по чл. 11, ал. 3 от НК, за да се изясни, че вида наказание няма правно значение, и че вината към формалните правонарушения не може да бъде непредпазлива. Съзнаването на един наказуем състав определя дали осъществяването му е извършено, чрез умишлено деяние. Не знанието дори само на един елемент изключва умисъла към престъплението/нарушението и настоящия случай е именно такъв, тъй като регистрацията се прекратява служебно, но не и по силата на закона. Същото правило важи и за резултатните състави, тъй като резултата е техен обективен признак. Съответно в чл. 11, ал. 2 условие второ от НК се изисква този резултат да се предвижда преди да е настъпил, за да се формира отношение към него / умисъл/. Обратно – в чл. 11, ал. 3 от НК е посочено, че отговорност се носи и тогава, когато не предвиждането на този резултат или увереността, че той няма да настъпи, се дължат на отсъствие на представи у дееца за фактите, които в съчетание с поведението му ще го предизвикат, въпреки обективната възможност и задължението да ги съзнава и предвиди.

Водим от горните мотиви съдът прие също, че повдигнатото срещу жалбоподателя обвинение не е доказано от субективна страна.

По разноските:

Жалбоподателят, е направил искане до съда за присъждане на разноски. Съгласно нормата на чл. 63д, ал. 1. от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН препраща към чл. 143, ал. 1 от АПК, която гласи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт, разноските в производството се възстановява от бюджета на органа, издал отменения акт. Съгласно т. 6 от допълнителните разпоредби на АПК "поемане на разноски от административен орган" означава поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган. Следователно в случая разноските следва да бъдат от възложени върху това юридическо лице, от което е част

административнонаказващия орган, а в случая това е ОДМВР Стара Загора.

Съдът е длъжен да се произнесе по възражението на въззиваемата страна за прекомерност.

Приложима за определяне на адвокатското възнаграждение е разпоредбата на чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г., препращаща към разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 2, тъй като се взема предвид размера на наложената глоба в размер на 200,00 - следователно минималното възнаграждение е 400. 00 лева. С оглед изхода на делото, претенцията на присъждане на разноски е основателна. ОД МВР Стара Загора следва да заплати на жалбоподателя сума в размер на 500. 00 лева направени по делото разноски. Делото не е с ниска фактическа и правна сложност, проведено са две съдебни заседания и двете с участие на адвокат, поради което съдът не намира основания за намаление размера на разноските.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло НП № 22 - 0375- 000291/ 12.09. 2022 г., издадено от И. Димитров Димитров, на длъжност Началник група към ОДМВР Стара Загора, РУ Чирпан упълномощен със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на МВР, с което на С. И. В., с ЕГН *****, с постоянен адрес: **, действащ чрез процесуалния си представител адв. П. Т. К. от АК гр. Стара Загора, със служебен адрес: гр. Чирпан, бул."Г.Димитров" 26А, е наложено административно наказание по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 200. 00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА ОДМВР Стара Загора да заплати на С. И. В., с ЕГН *****, с постоянен адрес: **, действащ чрез процесуалния си представител адв. П. Т. К. от АК гр. Стара Загора, със служебен адрес: гр. Чирпан, бул."Г.Димитров" 26А, направените по делото разноски в размер на 500,00 лв. - адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Стара Загора в 14-дневен срок от получаване на Съобщението за изготвянето му с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____